

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoP/11/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612210254
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5612210254.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členiek senátu JUDr. Evy Malíkovej a Mgr. Kataríny Beniačovej, v právnej veci starostlivosti o maloletého K. K., nar. X.X.XXXX, bytom u matky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom, Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, dieťaťa rodičov, matky O. K., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Q. N. XXX, t.č. Q. N. XX a otca N. K., nar. X.X.XXXX, trvale bytom Q. K., A. XXX/X, právne zastúpeného JUDr. Františkom Svatuškom, advokátom, so sídlom v H., J. XXXX/XX, v konaní o zvýšenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 10P/127/2012-56 zo dňa 12.11.2012, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 28.5.2012 č.k. 9P 19/2012-69 v časti o výživnom m e n í tak, že otec j e p o v i n n ý prispievať na výživu mal. K. K., nar. X.X.XXXX zvýšeným výživným v sume 120,- Eur mesačne, vždy do 15. dňa príslušného kalendárneho mesiaca vopred, k rukám matky, počnúc od 21.9.2012.

Zameškané výživné za obdobie od 21.9.2012 do 31.10.2012 vo výške 26,07 Eur je otec p o v i n n ý zaplatiť k rukám matky do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zmenil rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 28.5.2012 č.k. 9P/19/2012-69 v časti o výživnom tak, že otec je povinný prispievať na výživu maloletého K. K., nar. X.X.XXXX zvýšeným výživným v sume 150,- Eur mesačne, vždy do 15-teho dňa príslušného kalendárneho mesiaca vopred, k rukám matky dieťaťa od 21.9.2012. Zameškané zvýšené výživné za obdobie od 21.9.2012 do 31.10.2012 v sume 66,67 Eura na maloletého K. K., nar. X.X.XXXX, je otec povinný zaplatiť k rukám matky maloletého dieťaťa do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti sa návrh matky na zvýšenie výživného zamietol. Žiadnemu z účastníkov súd nepriznal právo na náhradu trov konania.

Súd návrhu matky na zvýšenie výživného čiastočne vyhovel. Z vykonaného dokazovania súd nemal preukázané, že by od posledného rozhodnutia o výživnom došlo k zmene pomerov na strane maloletého. Maloletý je na tom istom stupni základnej školy. Matka ani netvrdila zvýšenie výdavkov na jeho výživu. Je však nevyhnutné uviesť, že výdavky na maloletého sú vysoké, prihliadajúc k jeho veku, kedy maloletý rýchlo rastie, má zvýšené požiadavky na stravu, ošatenie. Pomery matky sa od posledného rozhodnutia podstatným spôsobom zmenili, nakoľko už nepoberá materské vo výške 700,- Eur mesačne, ale len rodičovský príspevok vo výške 194,70 Eura mesačne. Uvedená skutočnosť však sama o sebe nemohla byť dôvodom na zvýšenie výživného. Od posledného rozhodnutia sa zvýšili príjmy otca tak, že to odôvodňovalo zvýšenie výživného. V čase posledného rozhodnutia otec poberal len nemocenské vo výške 250,- Eur mesačne. V súčasnosti poberá príjem z pracovného pomeru preukázaný za mesiac

september 2012 vo výške 487,29 Eura. Otcovi sa teda priemerný čistý mesačný príjem zvýšil o 237,29 Eura. Potom súd zvýšil výživné na maloletého na sumu 150,- Eur mesačne. Súd prihliadol na to, že otec býva v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi, pričom pravidelný mesačný výdavok na bývanie predstavuje 162,- Eur mesačne. Súd považoval za dôvodný výdavok otca na bývanie v sume jednej tretiny z celkových nákladov. Pokiaľ otec poukazoval na to, že maloletému uhradza poisťku a sporenie, je potrebné uviesť, že uvedené výdavky predstavujú nadštandardné výdavky, ktoré môže rodič vynaložiť len vtedy, ak je zabezpečená úhrada bežných potrieb maloletého dieťaťa. Začiatok platenia zvýšeného výživného súd určil od 21.9.2012, t.j. od podania návrhu. Zameškané výživné vzniklo za obdobie od 21.9.2012 do 31.10.2012 v sume 66,67 Eura ako rozdiel medzi doposiaľ určeným výživným vo výške 100,- Eur a zvýšeným výživným vo výške 150,- Eur, t.j. 50,- Eur mesačne, pričom za mesiac september bolo prepočítané podľa počtu dní. Výrok o trovách konania sa opiera o ust. § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p.

Voči citovanému rozsudku podal odvolanie otec. Má za to, že súd na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym záverom. Z vykonaného dokazovania vyplýva jednoznačný záver, že príjem otca nepostačuje na úhradu zvýšeného výživného a postačuje len na úhradu výživného vo výške 100,- Eur mesačne a aj to len s veľkými ťažkosťami. Vôbec nezohľadnil, že otec okrem pravidelného výživného v sume 100,- Eur mesačne platí K. aj sporenie vo výške 20,- Eur mesačne, poisťku vo výške 5,50 Eur mesačne. Rovnako súd nezohľadnil skutočnosť, že otec spláca úver vo výške 35,- Eur mesačne, ktorý bol použitý na rekonštrukciu rodinného domu matky maloletého K.. Rovnako súd nezohľadnil, že otec bol dlhodobo práceneschopný. Pokiaľ súd nezohľadnil argument spočívajúci v tom, že synovi K. stačí sirotsky dôchodok vo výške 136,- Eur mesačne a K. by malo stačiť výživné vo výške 100,- Eur mesačne, zdôrazňuje, že vzhľadom na vek obidvoch detí je práve výška výživného pre maloletého K. 100,- Eur postačujúca a primeraná možnostiam a schopnostiam otca. Samotná skutočnosť, že otec platí K. sporenie 20,- Eur a poisťku 5,50 Eur svedčí o tom, že otec hradí výživné nad rámec určeného bežného výživného, sporadicky aj výdavky spojené s ošatením a kultúrnym vyžitím. Túto skutočnosť matka nepoprela a napriek tomu ju súd nezohľadnil. Poukazuje na to, že styk otca s maloletým K. je intenzívny a častý, čo vyplýva aj z vykonaného dokazovania. Základom pre rozhodnutie na zmenu výživného je porovnanie pomerov, za ktorých bolo vydané posledné právoplatné rozhodnutie s pomermi v dobe rozhodovania. Od posledného rozhodnutia o výživnom sa nezmenili pomery otca ani pomery maloletého K., preto nebol dôvod na zmenu pôvodného rozsudku. V prípade, ak odvolací súd dospeje k názoru, že zvýšenie výživného je opodstatnené, navrhuje, aby suma 50,- Eur bola ukladaná na tvorbu úspor na účet v prospech maloletého K..

Matka vo vyjadrení uvádza, že s tvrdeniami uvedenými v odvolaní nesúhlasí. Odporca, aj keď má trvalý pobyt v dome, kde bývajú jeho rodičia, v tomto dome nebýva už skoro dva roky a žije pri svojej priateľke v jej byte. V čase posledného rozhodovania bol dlhodobo práceneschopný a bol predpoklad, že jeho liečba bude aj dlhodobo pretrvávajúca. Súd vtedy na to prihliadal a zaviazal ho platiť výživné 100,- Eur mesačne, pričom bola upozornená, že v prípade ukončenia práceneschopnosti a nástupu do zamestnania má podať návrh na zvýšenie výživného. Už vtedy odporca zavádzal o svojich príjmoch, nakoľko mal od zamestnávateľa na potvrdení o príjme uvedenú mzdu, ktorá činila 379,97 Eura, no pri skúmaní jeho výpisov z účtu bolo preukázané, že mu zamestnávateľ poukazoval na účet sumu v priemere 1.000,- Eur mesačne. Nesúhlasí s porovnávaním výživného so sirotským dôchodkom jej sedemnástročného syna K.. Pri súdnom pojednávaní sa snažil odporca oklamať súd aj v intenzite styku so synom. V skutočnosti má veľmi malý záujem o syna, pričom ho k sebe berie maximálne na dva-tri dni v mesiaci. Nesúhlasí s tým, že otec platí úver, ktorý použil na rekonštrukciu jej domu. Úver si zobral na kúpu svojho osobného automobilu, pričom dve tretiny mu prispela v tejto dobe ona zo svojich vlastných prostriedkov. Syn K. je momentálne v období prudkého rastu, čo sa výrazne odráža aj na jeho stravovaní a oblečení. Je v puberte, potrpí si na vonkajšok. Nechce si hocičo obliecť, používa kozmetiku, chce mať svoju izbu, ísť s kamarátmi napríklad na pizzu, na plaváreň, hokej a pod.. Navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

Kolíznym opatrovníkom sa k odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania v rozsahu danom ust. § 212 ods. 2 písm. a) O.s.p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) rozsudok okresného súdu postupom v zmysle ust. § 156 ods. 3 O.s.p. zmenil v zmysle ust. § 220 O.s.p.

Rozsudok okresného súdu je založený na nesprávnom právnom posúdení veci. Okresný súd právne zistil skutkový stav veci, z ktorého krajský súd pri svojom rozhodovaní vychádzal, avšak nesprávne vec právne posúdil.

Krajský súd sa stotožňuje so záverom okresného súdu o zmene pomerov na strane otca, ktorá je dôvodom pre zvýšenie výživného. Pokiaľ však ide o stanovenú výšku výživného, stanovené výživné nezodpovedá možnostiam a schopnostiam otca, vzhľadom na jeho preukázaný príjem.

Odvolanie otca, pokiaľ otec namieta, že nedošlo k zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zvýšenie výživného, je nedôvodné.

Ako to vyplýva zo skutkového stavu správne zisteného prvostupňovým súdom, k podstatnej zmene pomerov došlo na strane matky, aj otca maloletého. Matka v čase predchádzajúcej úpravy okrem vdovského dôchodku vo výške 208,- Eur, ktorý poberá doposiaľ, poberala materskú vo výške cca 700,- Eur mesačne. V súčasnosti poberá iba rodičovský príspevok vo výške 194,70 Eur mesačne a vdovský dôchodok v rovnakej výške. Na strane matky došlo k poklesu príjmu cca o 500,- Eur mesačne, čo predstavuje podstatnú zmenu pomerov. Naopak, na strane otca došlo k zvýšeniu jeho príjmu, keď v čase poslednej úpravy výživného súd vychádzal z toho, že jeho jediným príjmom sú nemocenské dávky 250,- Eur mesačne. V súčasnosti jeho zistená čistá mzda predstavuje 487,- Eur mesačne. Nárast príjmu otca tak predstavuje cca 240,- Eur mesačne. Uvedené skutočnosti sú dôvodom pre zmenu výživného.

Pokiaľ však ide o výšku zvýšeného výživného, tá musí byť určená tak, aby na jednej strane zabezpečovala potreby maloletého dieťaťa, na druhej strane musí zodpovedať schopnostiam a možnostiam povinného rodiča.

Je nepochybné, že maloletý K. je vo veku dospelovania, kedy sa zvyšujú výdavky na stravu, obliekanie, hygienické potreby, školské potreby, kultúrne vyžitie a pod.. Výživné musí byť určené tak, aby zabezpečovalo všetky pravidelné, aj nepravidelné potreby maloletého dieťaťa. Je však determinované možnostiami a schopnosťami povinného rodiča. Miera uspokojovania potrieb maloletého dieťaťa sa odvíja od možností a schopností povinného rodiča. Keď sú možnosti a schopnosti povinného rodiča, najmä jeho príjem vysoké, môžu byť uspokojované aj nadštandardné potreby dieťaťa. Pokiaľ však majetkové a príjmové pomery povinného rodiča sú nízke, môžu byť výživným zabezpečené iba základné a nevyhnuté potreby maloletého dieťaťa.

Jediným zisteným príjmom na strane otca je jeho čistá mzda vo výške 487,- Eur mesačne. Z tohto príjmu otec okrem výživného musí zabezpečiť taktiež svoje potreby na stravu, bývanie, obliekanie, hygienické potreby, zdravotnú starostlivosť a pod..

Na strane otca tiež nemožno neprihliadnuť na skutočnosť, že otec platí maloletému sporenie 20,- Eur mesačne a poisťku vo výške 5,50 Eur mesačne. To všetko sú plnenia, ktoré maloletý K. môže použiť v budúcnosti a sú na jeho prospech. Táto skutočnosť medzi rodičmi nebola v konaní sporná, preto ju krajský súd považoval za preukázanú.

Po zohľadnení vyššie uvedených skutočností s prihliadnutím na vyživovaciu povinnosť matky, ktorá má v súčasnosti obmedzené finančné možnosti a plní si vyživovaciu povinnosť poskytovaním osobnej starostlivosti maloletému K. a zabezpečením bytovej potreby, je dôvodné zvýšenie výživného na sumu 120,- Eur mesačne, počnúc od podania návrhu, t.j. od 21.9.2012.

Z uvedených dôvodov krajský súd rozsudok okresného súdu zmenil tak, že určené výživné na maloletého K., ktoré je povinný platiť jeho otec zvýšil zo sumy 100,- Eur mesačne na sumu 120,- Eur mesačne, počnúc od 21.9.2012.

Krajský súd tiež vyčíslil zameškané výživné počnúc od jeho zvýšenia od 21.9.2012 do 31.10.2012, t.j., ktoré bolo splatné do času vyhlásenia prvostupňového rozhodnutia (20,- Eur zvýšené výživné za mesiac október 2012 a 6,07 Eur za pomernú časť mesiaca september), ktoré je otec povinný zaplatiť k rukám matky do dvoch kalendárnych mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku krajský súd návrh matky ako nedôvodný zamietol.

Výrok o trovách prvostupňového a odvolacieho konania sa opiera o ust. § 224 ods. 1 s poukazom na ust. § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p..

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok **n i e j e** prípustný.